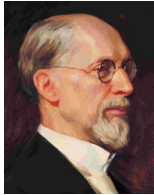

Преживявания от Лагера Израилев

Преживяване № 1

Старейшина Джордж А. Смит (1817 – 1875) от Кворума на дванадесетте апостоли си спомня някои от условията, които изтърпяват членовете на Лагера Израилев по време на пътуването си:

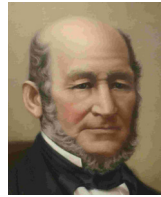

Пророкът Джозеф пое в пълна мяра от трудностите на цялото пътуване. Освен грижите за снабдяване и председателстване над лагера, той повечето време вървеше пеш и нозете му също бяха в мехури, кръв и рани, което бе естествена последица от извървяването на 40 до 65 км дневно в горещия сезон на годината. Но през цялото пътуване той никога не пророни роптание или оплакване, докато повечето мъже в лагера му се жалваха от наранени пръсти, мехури по ходилата, дълги преходи, оскъдно снабдяване с провизии, лошо качество на хляба и царевичните питки, гранясало (развалено) масло, лошо миришещ мед, червясал бекон и сирене и прочее. (...) При все това ние бяхме Сионов лагер и мнозина от нас не се молеха, бяха неразумни, нехайни, непредпазливи, глупави или подли, но не го знаехме. Джозеф трябваше да ни понася и наставлява като деца. Имаше обаче мнозина в лагера, които никога не възроптаха и винаги бяха готови и охотни да постъпят според желанията на нашия ръководител. (Джордж А. Смит, в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* (2008 г.), с. 307)

- Защо според вас членовете на лагера реагират по толкова различен начин при едни и същи обстоятелства?
- Какво може да ни помогне да имаме положително отношение, когато изпитваме трудности в опитите си да следваме Спасителя?

Преживяване № 2

Прочетете Учение и завети 103:20 и следното изказване на президент Хибър Ч. Кимбъл (1801 – 1868) от Първото президентство:

Въпреки че враговете ни постоянно изричаха заплахи за насилие, ние не се бояхме, нито се колебаехме да продължаваме своя път, защото Бог бе с нас и Неговите ангели вървяха пред нас, и вратата на малката

ни група бе непоколебима. Знаехме, че ангелите са наши спътници, защото ги виждахме. (Хибър Ч. Кимбъл, цитиран в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* (2008 г.), с. 307–308)

- Как според вас тази благословия би ви действала, ако учствате в Лагера Израилев?
- Кои са някои от начините, по които Господ помага на Своите последователи да вършат трудни неща днес?

Преживяване № 3

Когато Лагерът Израилев е само на един ден път от окръг Джаксън, до тях се приближават петима мъже с оръжия. Мъжете се хвалят, че повече от триста други са на път да нападнат лагера. Докато членовете на лагера обсъждат какво да правят, пророкът Джозеф Смит казва: „Успокойте се и вижте избавлението Божие“.

Двадесет минути по-късно в лагера се разразява силна дъждовна буря. В резултат на бурята водите на близката река се повишават значително, което попречва на враговете им да преминат и да ги нападнат. Много от членовете на Лагера Израилев намират подслон в една малка църква наблизо. След известно време, подгизнал от дъжда, в църквата влиза Джозеф Смит и възкликва: „Бог е в тази буря!“

На сутринта след бурята членовете на лагера намират палатките и провизиите си наводнени и разпръснати, но никой не е бил нападнат (цитирано и обобщено от *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, том 1, *The Standard of Truth, (1815 – 1846)* (2018 г.), глава 18).

- Ако участвахте в Лагера Израилев, как това преживяване би действало на отношението ви към пророка Джозеф Смит?
- На какво може да ви научи това преживяване относно Бог по време на трудните моменти в живота ви?